

MĚSTO PODIVÍN
si Vás dovoluje pozvat na

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ STARÉ/NOVÉ RADNICE

v sobotu 29. června 2019 v 10:00 hodin
Masarykovo náměstí

Program:

- projev starosty a místostarosty města
- přestřižení pásky
- prohlídka radnice

Stará radnice – o všem trochu.

Následující řádky jsou úpravami článků z Podivínských zpravodajů 2017-2019, citacemi z podivínských kronik 1846–1998 a Stavebně historického průzkumu, zhotoveného v roce 2002 PhDr. Dagmar Černouškovou a PhDr. Pavlem Borským, CSc.

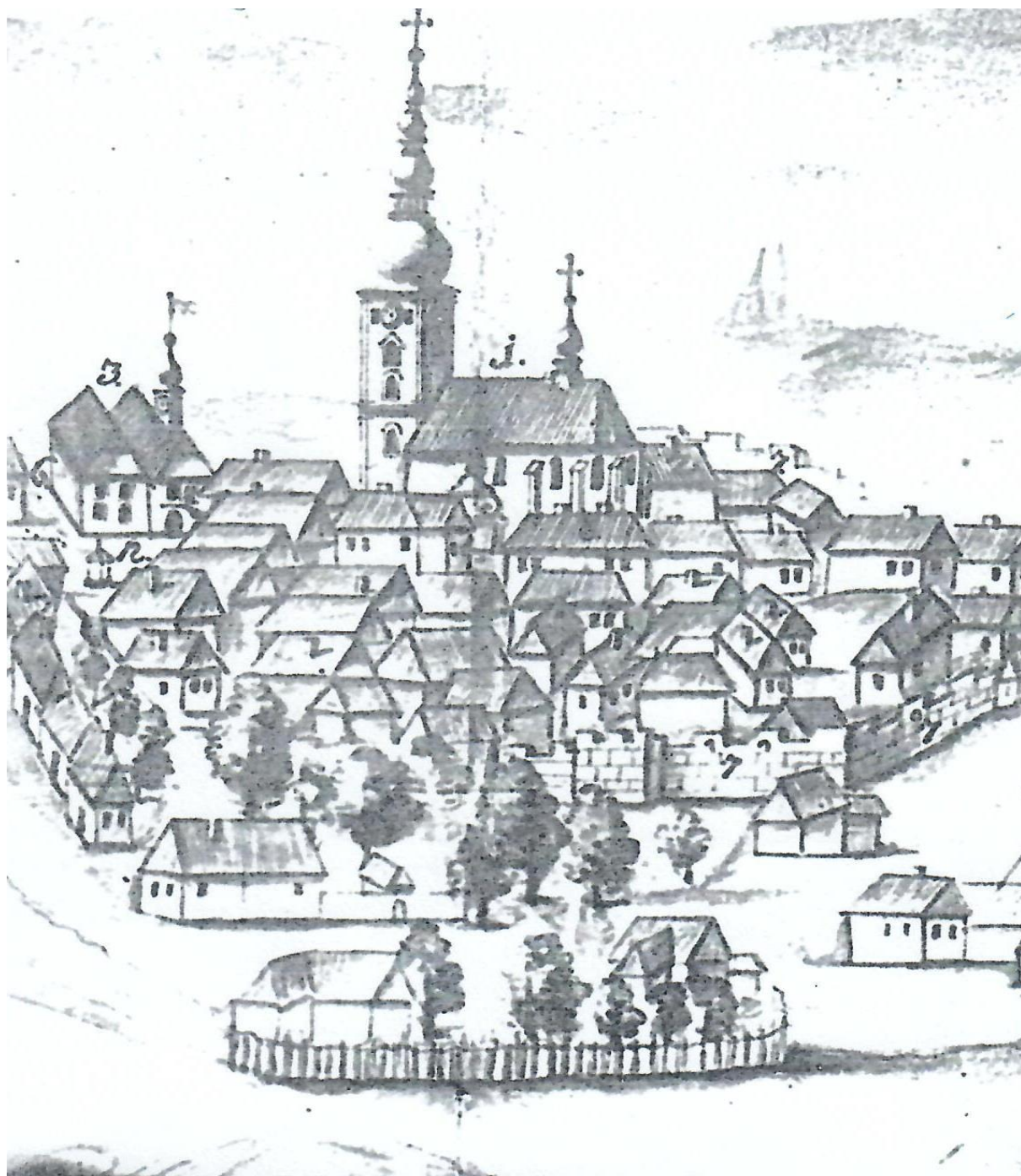
Nejprve trošku o financích, pak o historii a o přítomnosti nakonec.

Město Podivín vstupuje do roku 2017 s finanční rezervou 15 milionů korun, která bude zapojena do rozpočtu onoho roku. Při jeho tvorbě zastupitelstvo města rozhodlo použít část této rezervy na rekonstrukci **Staré radnice**. Podle hrubých odhadů by se částka na rekonstrukci měla pohybovat v řádu tří desítek milionu korun. Protože již byly vyčerpány všechny pokusy o získání dotací na tuto stavbu, projednalo zastupitelstvo města možnost přijetí úvěru. V současné době je zpracovávána aktualizace projektu, která by měla vést ke zlevnění rekonstrukce. V okamžiku, kdy budou známy rozpočtované náklady, vyhlásí město výběrové řízení na poskytovatele úvěru. K čerpání úvěru nakonec nedošlo, ale o tom o něco později.

Investiční akce pro rozpočtové období 2017 byly rozděleny na dvě části. Část projektovou a část prováděcí. Druhou část, čili ty akce, které jsou v rozpočtu následujícího roku, vyjmenuji podle jejich finanční hodnoty od nejvyšší po nejnižší: **Stará radnice – rezerva, Masarykovo náměstí - I. fáze od školy po odbočku na Starou Čtvrť, tenisové kurty, chodníky Masarykovo nám. – Rybáře, balkony Penzion, ZŠ okna zadní trakt, parkovací plochy u Spolkového domu, oprava komunikací, zeleň - výsadba stromů, oprava hodového sóla, dvůr Spolkového domu, osvětlení „spojky“ k Frutě a několik drobnějších akcí na Městské hale.** Hodnota těchto investic činí téměř 25 milionů korun. Ony zvýrazněné položky nemohly být v roce 2017 z různých důvodů provedeny, a tak mělo město v počátku roku 2018 naspořeno celou částku na rekonstrukci Staré radnice.

Díl první

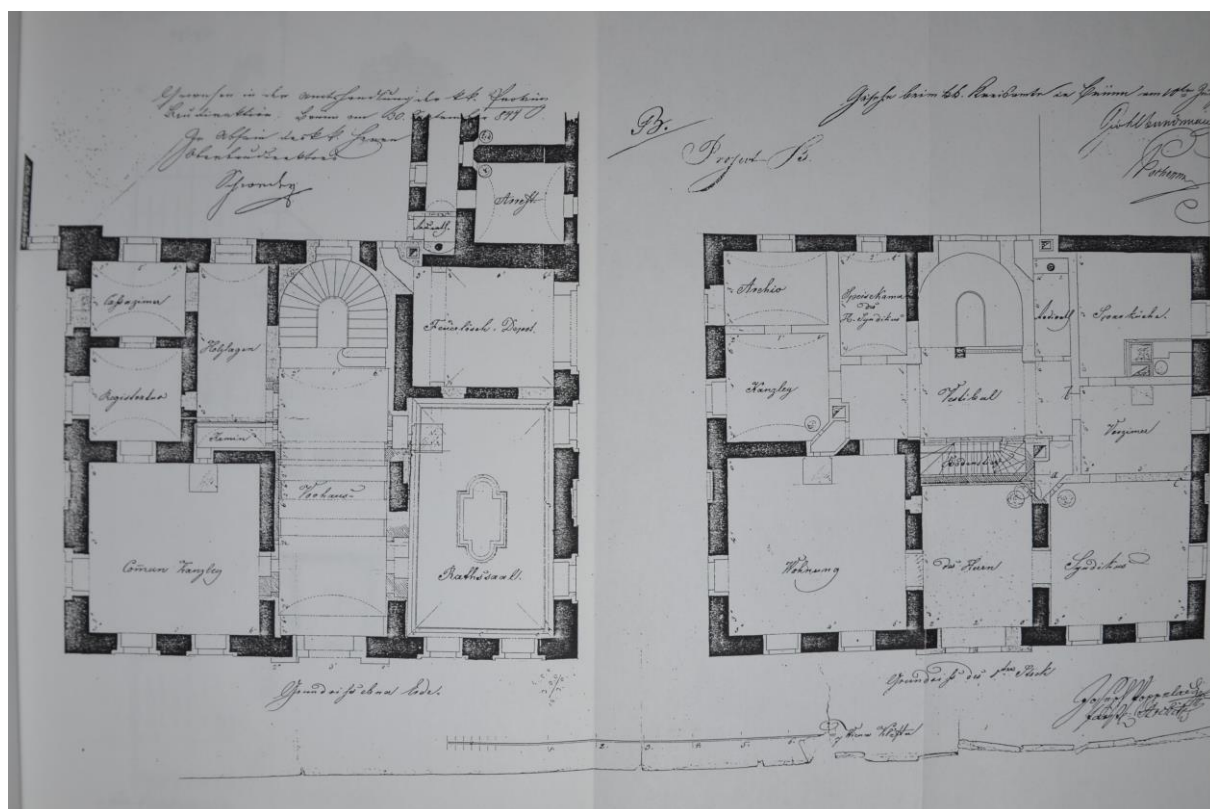
Nejstarší dochovanou listinou v archivu královského města Podivína je privilegium císaře Ferdinanda III. z roku 1637, který Podivínu mimo jiné povoluje vystavět hradby a zřídit radnici. Z dalších dokumentů se dozvídáme, že tento radniční dům vyhořel 11. září 1697 při ničujícím požáru města. Díky Hofferově sbírce vedut /topograficky přesný malířský nebo grafický záznam s bočním pohledem na město/ známe i podobu stavby radnice z první čtvrtiny 18. století /viz 3./.

Další požár postihl radnici v roce 1745. Jeho rozsah popsal v nejstarší pamětní knize Podivína Jan Kryštof Weiderman, který v radnici v té době šenkoval. V roce 1774 vyhořelo celé vnitřní město, kdy škody dosáhly při počtu 86 zničených domů výše 17 537 zlatých.

K mobiliáři původní radnice se zachoval zajímavý údaj v archivu velkostatku: V roce 1795 se v soudní místnosti radnice nacházelo devět „starobylých“ obrazů apoštolů. Podle radních byly pro takové místo nevhodné a 7. září 1795 bylo rozhodnuto je se souhlasem vrchnosti (vydán 11.9.1795) vydražit s vyvolávací cenou 6 krejcarů za kus a pořídit od podivínského děkana 14 nebo 15 (údaj se v zápisu liší) nových obrazů v pozlacených rámech za cenu 1 zl. za kus.

Podivínský purkmistr Martin Stříbrnský zaslal 4. dubna 1840 liechtejnštejnské vrchnosti přípis, v němž líčil špatný stavební stav staré radnice a žádal o vyslání knížecího architekta nebo některého inženýra pověřeného vrchností, aby stavbu posoudil, za což bude „samozřejmě honorován“. Na konci srpna téhož roku odeslal další přípis, v němž žádal o povolení výměny oken a dveří v bytě syndika /zmocněný představitel města/ před blížící se zimou. Korespondence města s vrchnostenskou kanceláří v Břevclavi pokračovala ještě v říjnu, protože knížecí architekt dílčí opravu odmítal s tím, že je nutná celková rekonstrukce. Stará stavba se špatně vytápěla, práce v radnici byla v zimě obtížná i po celodenním topení a rodina předchozího syndika se na tuto část roku stěhovala do zadní místnosti. Jak spor o okna nakonec dopadl, již z pramenů nevyčteme. Dozvídáme se však, že oním knížecím architektem, který stav radnice posuzoval, byl Joseph Poppelak (Poppelack), který v této funkci v čele vrchnostenského stavebního úřadu pro panství Valtice, Lednice, Břevclav, Rabensburg a Wilfersdorf působil od roku 1810 do roku 1856.

Kritického stavu zchátralé stavby si byli dobře vědomi sami radní už v roce 1836, ale s přestavbou nesouhlasili měšťané, protože stará radnice byla vnímána jako památka minulých staletí. Její dispozice však byla údajně nanejvýš neúčelná, v budově byla tmavá předsíň, bezpočet koutů a strmé neosvětlené schody do patra. Příčky byly vyzděny z vepřovic. Radnice měla tehdy těžkou mansardovou střechu se shnilým krovem krytým taškami.

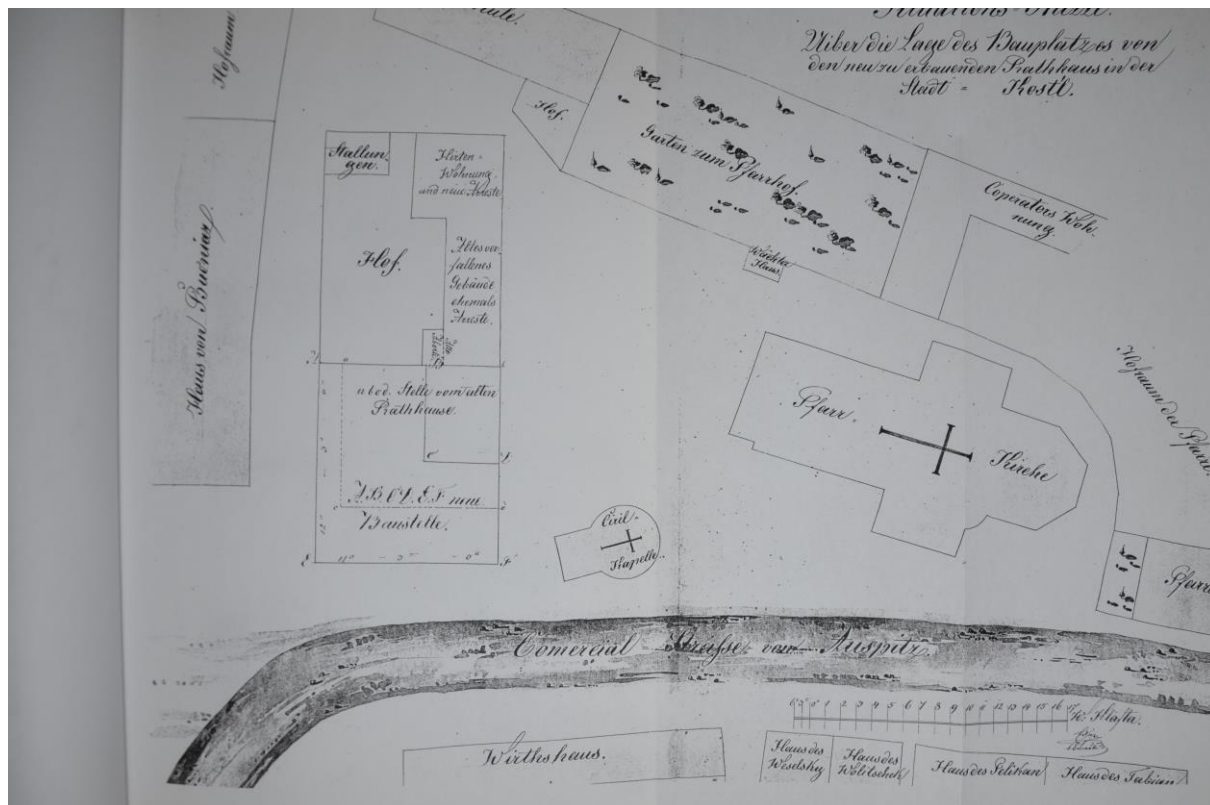
V letech 1840 a 1841 v radnici proběhly blíže nepopsané opravy, na nichž se podílel i místní tesařský mistr Jan Straškraba. K 13. říjnu 1842 Poppelak předložil dobrozdání, jak má být radnice opravena. Jak vyplývá z přípisu magistrátu brněnskému krajskému úřadu z 22. října 1842, upřednostňovali tehdy podivínští radní pro další jednání výhradně Poppelaka. V březnu 1843 vydala vrchnost závěrečný souhlas se stavebními pracemi.

Z blíže neznámých okolností však bylo nakonec rozhodnuto starou radnici zbořit a nahradit novostavbou. K demolici došlo před 7. červencem 1846. Toho dne byly draženy předměty ze stržené stavby v počtu 108 kusů (např. kamna, truhla se zámek, rychtářská hůl, zvonek, dveře, ale také prapor pěšáků a prapor jezdecký).

Díl druhý

I když jsme v úvodní části historie Staré radnice skončili u její demolice, je vhodné zmínit se o stavebních úpravách, k nimž došlo ještě před ní.

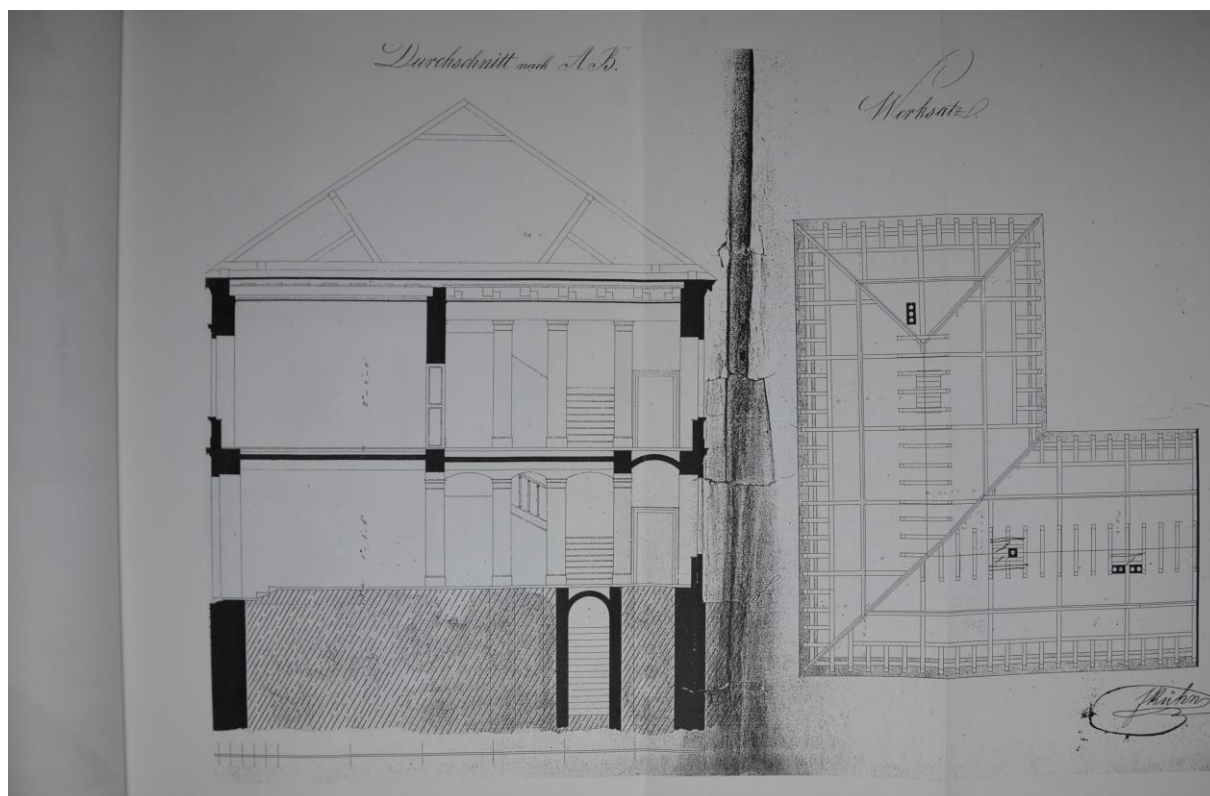
V první polovině 40. let 19. století bylo přestavováno i dvorní křídlo radnice, kde byla obecní šatlava s bytem bacheře a obecního pastýře. Bezprostředním důvodem k úpravám této části radnice byl útěk vězně - mladého pacholka od koní z Němčic na židlochovickém panství.

V archivu města se dochovaly návrhy liechtenštejnského zednického mistra Franze Schlepse z Valtic s datací 25.10.1841 a podivínského tesařského mistra Jana Straškraby z 15.1.1842 s rozpočtem 1 501 zlatých. Rozpočet předložili také Conrad Schenk a Bendmann(?). Není známo, který projekt byl vybrán.

Licitace o zakázku na provedení stavby byla vysána na sumu 1 448 zlatých a vyhlášena byla na 22. února 1844. Na základě tohoto řízení pak stavbu provedl stavitel Anton Engelmann, majitel domu na Velké Nové 73 (dnešní Lidická ulice) v Brně. Ke 3. říjnu 1844 byla věznice připravena ke kolaudaci. Stavitel měl za své dílo ručit rok, ale ještě v listopadu 1845 stále obec marně upomínal o peníze.

Po již zmíněné demolici se úřad měl nejprve přestěhovat do podnájmu v domě č.p. 215 na rynku, nakonec však přesídlil do č.p. 64 v Nové ulici /v podivínské kronice k tomuto datu je uvedeno doslovně: „1846 Radní dům. Toho roku byl radní dům do gruntu rozbořen, kancelář se přestěhoval do Novej ulice na dům Václava Koditka z Bilovic“. Ze staré stavby zůstaly stát některé zdi a J. Poppelak byl 6. září 1847 přizván ke komisionálnímu posouzení jejich případného využití v novostavbě. V dalších jednáních však už J. Poppelak nevystupuje. Podle dochovaných písemností předložili plány a rozpočty na novostavbu Vincenz Supp z Bma (čtyři zmiňované plány se nedochovaly), Vincenc Špaček, c. k. cestmistr (který za ně žádal vyplatit 90 zl., rovněž se nezachovaly) a Franz Kühn.

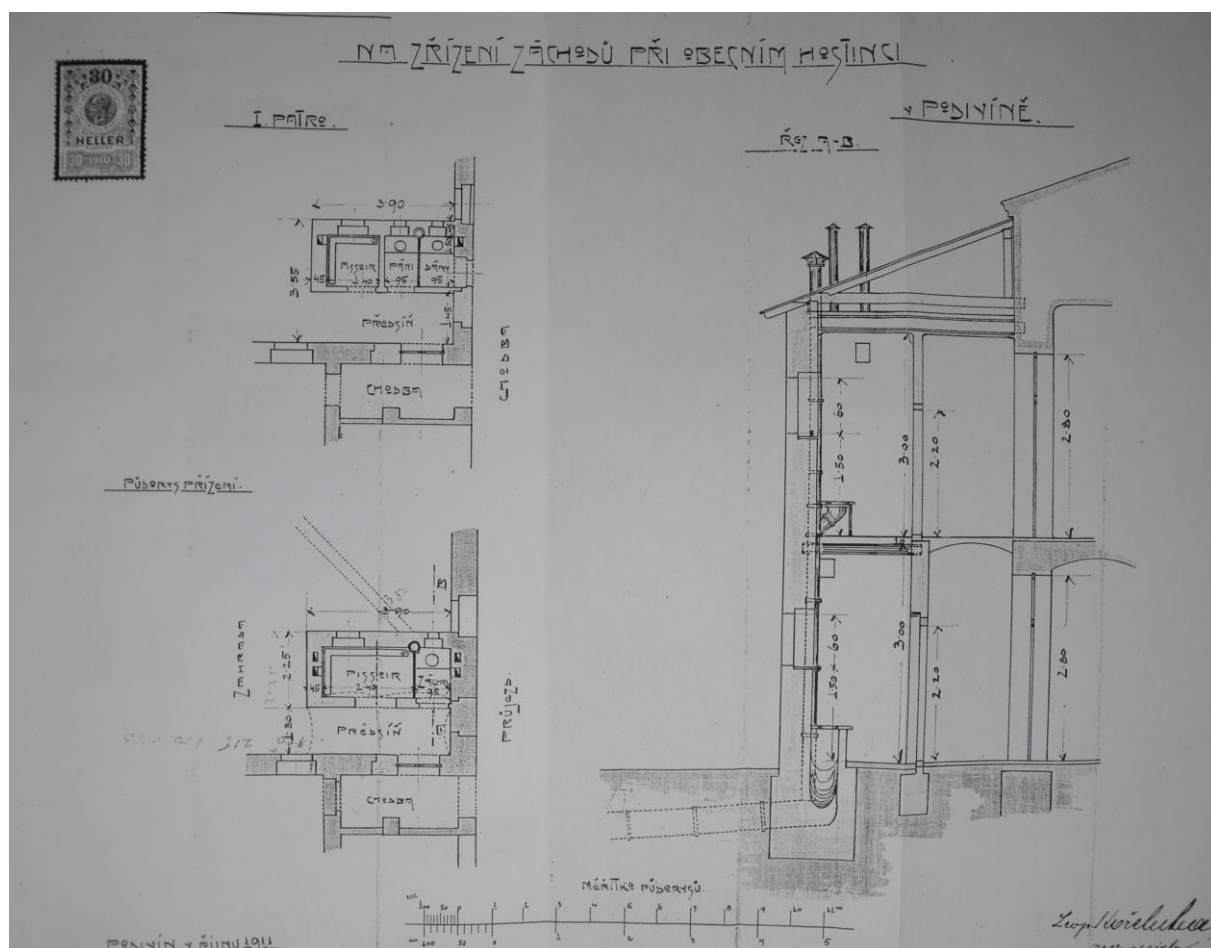

Kühnův projekt se zachoval v torzu, sestávajícím z řezu, půdorysu krovu a nárysu průčelí o osmi osách. Podle navrženého krovu měla mít novostavba půdorys písmene „L“. Takový půdorys je vyznačen i na nedatovaném situačním plánu okolí novostavby s nečitelným podpisem. Nová budova předstupuje hlavním průčelím před starou stavební čáru. Podle dochovaného řezu vyprojektoval F. Kühn pilířové schodiště a vaznicový typ krovu. Průčelí bylo navrženo jako neorenesanční s rustikou. Bylo členěno soklem a kordonovou římsou. Nad ní v patře probíhal hladký parapetní pás. Okna se šambránami a nadokenními římsami byla usazena přímo na

průběžné římse v úrovni parapetů. Průčelí završovala vyložená korunní římsa s bohatší profilací. Přes četné shody s dochovanou stavbou nebyl projekt realizován. Stavba byla vystavěna na zrcadlově obráceném půdoryse ve tvaru „L“ s průjezdem v ose dispozice, s nímž projekt podle řezu nepočítal. Rovněž krov byl odlišně sestaven jako hambalkový. S odlišným počtem os byl uplatněn návrh neorenesančního průčelí s charakteristickým pásem v parapetech oken patra. Je proto pravděpodobné, že Kühn svůj projekt přepracoval a lze mu připsat autorství stavby. V licitaci o provedení stavby dne 27. ledna 1852 uspěl stavitel Josef Burzal (Burcal) z Lednice. Stavba byla dokončena asi v roce 1854, v roce 1853 se ještě stavělo.

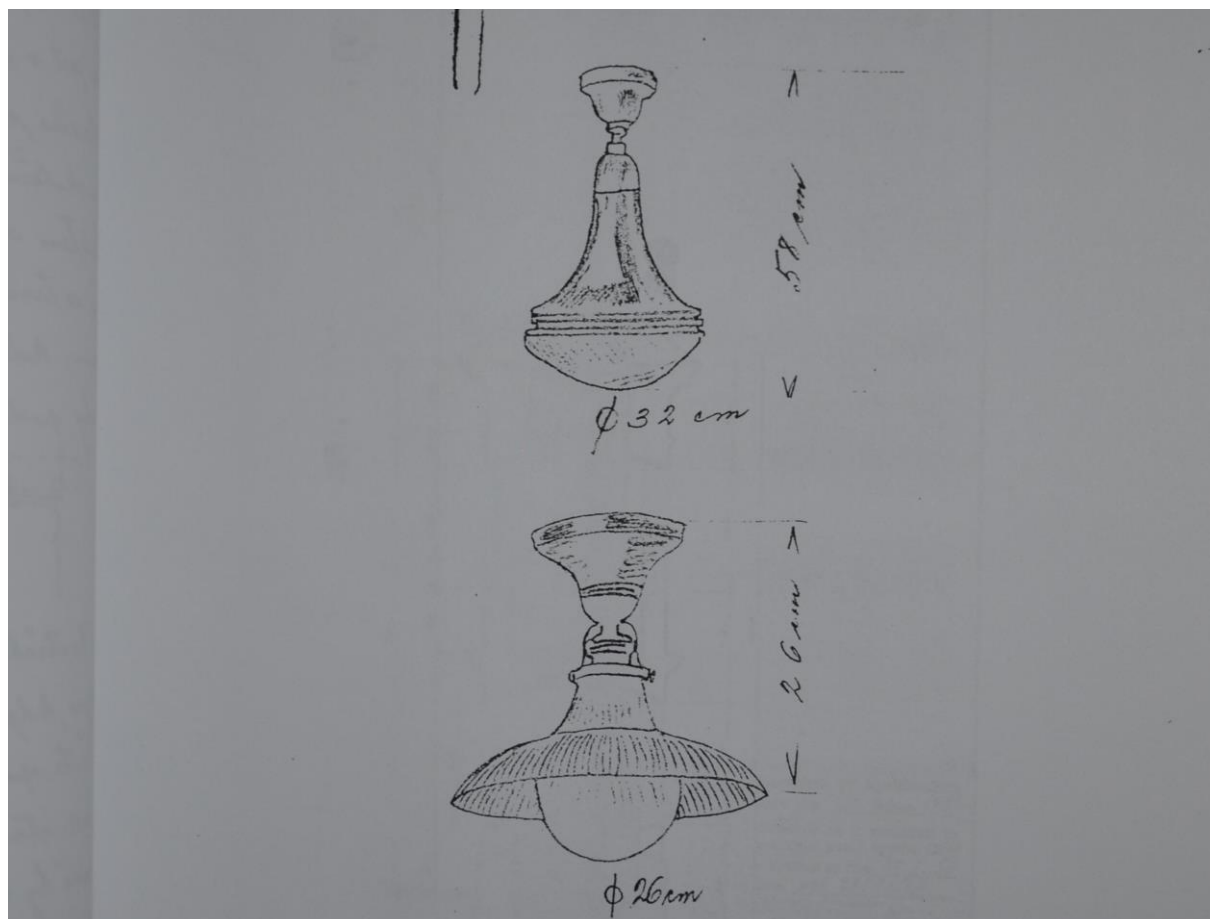
Díl třetí

V počátcích 20. století byl v pravém traktu přízemí obecní hostinec. V roce 1923 byl podle dochovaného plánu upraven na úřední prostory místním zednickým mistrem Leopoldem Koželuhou. Truhlářské práce vylicitoval Jan Helinger z Podivína, který zhotovil jedny dvoukřídlové dveře o rozměrech 125 x 250 cm a šest dvoukřídlových oken se dvěma náprstkovými zástrčkami a trojnásobným bílým nátěrem. Podstatnějším zásahem do původní dispozice bylo rozšíření a zvýšení sálu v pravém traktu patra a dále o přístavbu záchodů při obecním hostinci.

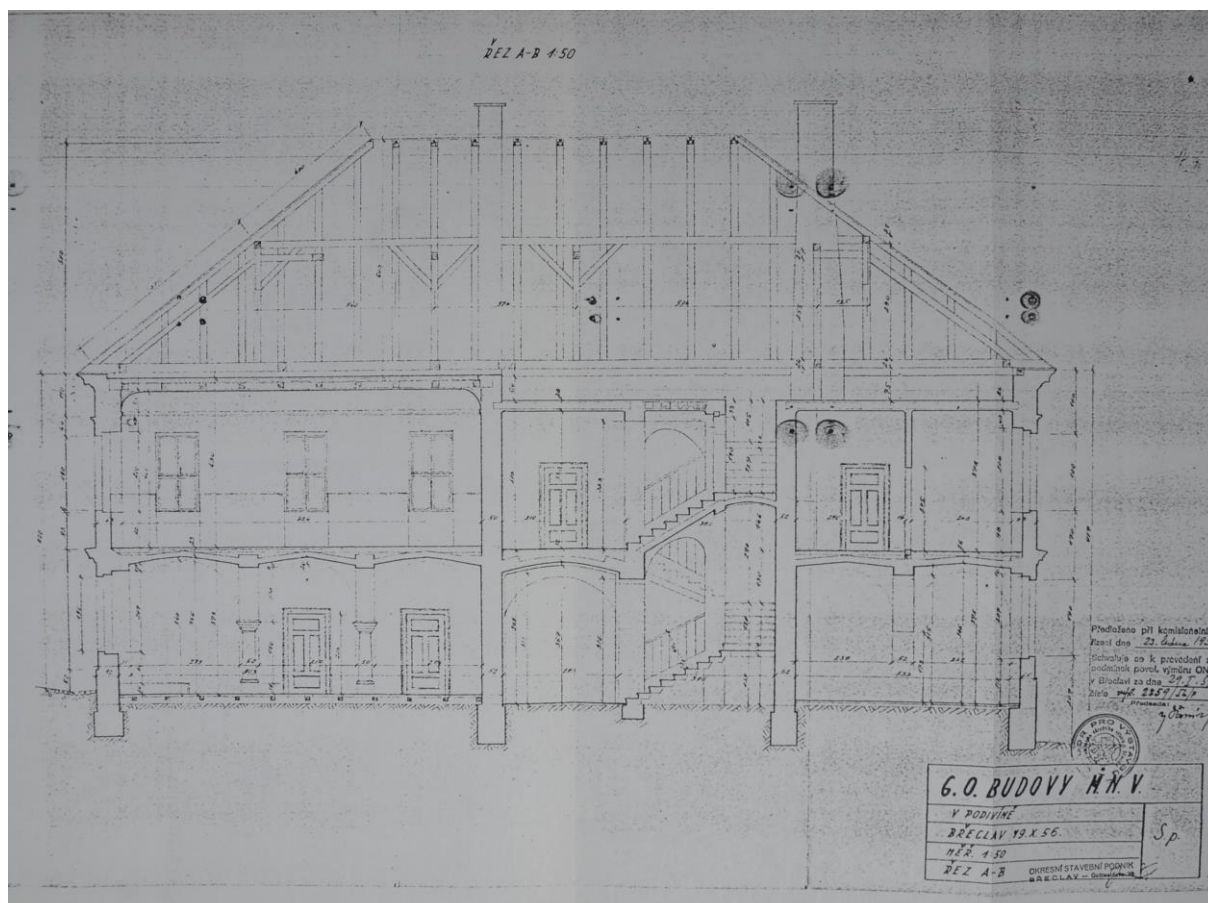
O tuto zakázku se L. Koželuha ucházel již v roce 1908 a znovu v červenci 1926, magistrát tedy úpravu plánoval už od počátku století. Jeho projekt však nebyl přijat stejně jako návrh Leopolda Zippera. Vybrán byl anonymní (nedochovaný) projekt, k němuž vypracoval 6. června 1926 posudek přísežný znalec, stavitel a

tesařský mistr Jan Šebesta z Břeclavi. Nedoporučil provést kazetový strop a navrhl výrazné fabiony s hladkou lištou po obvodu sálu. K 14. srpnu bylo zadáno zhotovení dvou kusů dvoukřídlých dveří. V září byly dodány parkety z firmy Břeclavská dřevozpracující továrna Jana z Liechtensteinů. V sále měla být osazena elektrická mosazná svítidla podle náčrtu, který byl přiložen k nabídce Okresní správy západomoravských elektráren.

Z dochovaných písemností přesvědčivě nevyplyvá, zda byla nabídka akceptována. Práce byly za Šebestovy přítomnosti kolaudovány 20. listopadu 1926. V srpnu následujícího roku se L. Koželuha ucházel o provedení přístavby přízemních záchodů ve dvoře. Záchody byly řešeny později v podobě patrového přístavku. Přistavěny byly ke dvornímu průčelí neznámo kdy ve druhé čtvrtině století. V roce 1956 jsou již zakresleny na plánech generální opravy celého objektu.

Do patra přístavku tehdy vedlo ze dvora samostatné kovové schodiště. Původní okenní otvory dvorního průčelí byly zazděny a nahrazeny okny v bočním průčelí. Soudě podle technické zprávy ke generální opravě, měl být tehdy snesen starý krov. Průčelí bylo částečně přefasádováno a rustiku nahradila pásová bosáž.

Díl čtvrtý

25.4.1957

„Protože budova radnice č.p. 192 /postavená v r. 1864?/ je ve špatném stavebním stavu a stará, uvažuje se o její generální opravě“.

Citace z kroniky města k uvedenému datu.

„Pokud jde o projekt na generální opravu radnice, byl podnět komise pro výstavbu znovu radou MNV a členy komise prověřen a projednán s Okresním stavebním podnikem Břeclav“.

První projekt byl shledán nevyhovujícím. Nebyly v něm respektovány požadavky města na výměnu střešní krytiny a naopak zachování stávajících oken. Jako zásadní změnou bylo doporučeno zrušení vrátnice a zřízení kulturní místnosti s knihovnou.

„Budova bude izolována svislou izolací proti vlhku a na dvoře vybudována kolna na palivo. Záchody v přízemí i v poschodí, jakož i záchody veřejné v uličce, budou splachovací, zajištěny proti zamrznutí“.

Bůhví, kde byly tenkrát orgány památkové péče, které by izolaci striktně zakázaly. Vždyť přeci v devatenáctém století se takovýmto způsobem neizolovalo! A záchody splachovací nebudou!!

Co dovedou dva šikovní řemeslníci. Ale co by tomu řekli bezpečáci!!
Pokud je nepoznáte, tak jsou to dva zaměstnanci tehdejšího MNV v Podivíně,
p. Vaněk a p. Knopp.

Díl pátý

V následujícím díle o historii Staré radnice díle se projdeme dalšími 30 lety její existence, jejím využitím a „novodobými“ úpravami budovy tak, jak jsou uvedeny v podivínských kronikách. Že k různým opravám docházelo, je jisté. Jisté je také to, že o stavebních i dalších úpravách rozhodovaly tenkrát stranické orgány /rozuměj orgány KSČ, jiná strana totiž neexistovala/, a orgány památkové péče s tím nedělaly a neudělaly ani prd.

1968

Rozvoj podniku Služeb města Podivína

Podnik SMP vystavil natěračskou dílnu za Kč 76.000, sociální a hygienické zařízení pro zámečnictví a natěračství za Kč 56.000, pro sklenářskou dílnu zakoupil rikšu za Kč 10.000, pro osobní autotaxi zakoupil Volhu za Kč 56.000 a pro nákladní dopravu vůz Robur za Kč 41.000. V budově č.p. 192 na náměstí Míru, kde se nalézá správa služeb podniku, dále provozovna sklenářství, elektroinstalatérství a radioslužba, bylo postaveno sociální a hygienické zařízení za Kč 85.000, dále byla provedena výměna oken v průčelí budovy za Kč 53.000.

Na tom, že obě „zlepšení“ – přístavba záchodů a výměna oken v průčelí – byly velmi necitlivé, se zástupce vlastníka nemovitosti kupodivu s památkáři shodli. Stejně tak instalace výtahu v konstrukci schodiště byla sice potřebná, ale ne příliš šťastná.

1973

Služby obyvatelstvu

V rámci zlepšování služeb pro obyvatelstvo byly od 1.1.1973 Služby města Podivína se sídlem na budově č.p. 192 /Stará radnice/ sloučeny s podnikem Služby města Břeclavě a tento nový podnik zajišťoval v letošním roce tyto služby: sklenářství, fotoslužbu, malířství, sběrnou prádla, textilní výrobu.

1982

Zápis z kroniky tohoto roku se omezuje na velmi lapidární sdělení:

Památky

Nedostatkem je i stálé odkládání opravy Staré radnice, která je v současné době majetkem Okresního podniku služeb v Břeclavi

1984

Drobná provozovna MěstNV:

Zřizuje se za účelem poskytování služeb občanům a budou zajišťovány tyto služby: stavební úpravy a údržba, půjčování předmětů a nákladní doprava. Ke konci roku 1984 provozovali v DP MěstNV 5 zedníků, 1 pomocná síla, 1 řidič. Tržby od obyvatel jsou nízké z toho důvodu, že pracovníci DP byli využiti na opravu MěNV.

1992

Městské zastupitelstvo dalo v lednu souhlas ke zřízení prodejny Cyklo-jízdní kola a sběrný prádla a šatstva na staré radnici.

1993

Od tohoto roku je zahájen proces pronájmu, případně prodeje Staré radnice. V březnu schválilo zastupitelstvo města záměr prodeje budovy. Ze dvou zájemců o koupi zbyl jediný, **JUDr. J.M. z Hradce Králové, který nabídl částku Kč 1.615.000,- s tím, že Kč 800.000,- zaplatí při podpisu smlouvy. Rada města v květnu schválila záměr pana J.M. na vybudování stravovacího zařízení hotelového typu na Staré radnici, nesouhlasila však s navrženou cenou na odprodej.**

1994

V měsíci květnu tohoto roku **rada projednala žádost pana J.M. o odklad splátky ve výši 418 tisíc korun, zůstatku kupní ceny objektu Staré radnice. Rada města postoupila projednání městskému zastupitelstvu s návrhy buď zrušit kupní smlouvu, nebo povolit odklad s tím, že bude v kupní smlouvě doplněno předkupní právo pro město a bude uveden účel využití objektu kupujícím...**

Zastupitelstvo města konstatovalo v červnu že: **... kupujícím panem J.M. nebyly dodrženy podmínky kupní smlouvy na objekt Staré radnice a v termínu nebyla uhrazena zbývající část kupní ceny. Proto bylo navrženo zrušení této kupní smlouvy.**

1995

Dne 18.5. tohoto roku schválilo zastupitelstvo města **... pronájem objektu č.p. 192 Staré radnice paní Křížkové z V. Bílovic pro zřízení prodejny koberců v prostorách bývalé čistírny a ... žádost o pronájem p. Miklína a Poláka, oba z Podivína, pro provozování hudebního klubu v prostorách bývalého sklenářství. Před uzavřením smlouvy musí být předložen stavební záměr a způsob odhlučnění, pro posouzení způsobilosti tohoto podnikatelského záměru.**

1997

Městské zastupitelstvo projednalo návrh městské rady a schválilo rekonstrukci bytu č. 2 na ulici Radniční 192 po paní Šuderlové do výše zhruba Kč 200.000,-

1998

Firma Petr Štefan otevřela na Staré radnici prodejnu s rybářskými potřebami a výrobu klíčů všech značek a výrobu autoklíčů našich a zahraničních značek.

Díl šestý

V následujících letech byla budova využívána jako „útočiště“ a sklady materiálu technických služeb města /čti rychlé roty/ pod vedením pana Glíže a pana Horehledě, dále lodního modelářského kroužku, vedeného panem Hobíakem a také podivínských vinařů. U těch dvou prvně jmenovaných se místnosti vytápěly a mimo jiné bylo nutné pro jejich potřeby zajistit pitnou tekoucí vodu. Vytápění bylo drahé, voda zamrzala a navíc byla načerno „odváděna“ do jedné přilehlé nemovitosti. Dost důvodů k přestěhování rychlé roty na PENZION, modelářů do dvorního traktu městského úřadu a uzavření plynu a vody.

Po celou dobu byl monitorován stav radnice hlavně po stránce statické, kdy závady /pozwolný odklon jižní stěny směrem do ulice Radniční/ donutily zastupitelstvo vyčlenit téměř tři miliony korun na statické zajištění budovy. Opravu provedla brněnská firma SASTA.

Ve stejném roce, tedy v roce 2002, byl firmou OK ATELIER zpracován projekt na rekonstrukci radnice, jehož součástí byla i stavba nové hasičské zbrojnice. To vše probíhalo v období, kdy se obce zbavovaly plynárenských a energetických akcií, přidělených jim v předchozích letech státem. Město Podivín získalo prodejem těchto akcií 16 milionů korun, což však nebyla ani polovina částky, rozpočtované na radnici a hasičku. Vzhledem k tomu že město splácelo úvěr na PENZION a jevila se možnost rekonstrukce kanalizace, čistírny odpadních vod a s tím spojené obnovy vozovek nad kanalizací, podmíněné však spolufinancováním ve výši cca 10 milionů korun, odložila se akce „radnice“ na později.

V tomtéž roce se podařilo zajistit dotaci na výrobu replik oken a tak tenkrát ještě firma Stolařství Trávníček /dnes DŘEVÍN/ vyrobila 35 ks kastlových oken, bohužel pouze s „jednosklem“ v každém křídle. Toto bylo jedním z mnoha omezujících opatření, které nařídil dozorující orgán památkové péče.

Další léta byla spojena s nadějami na rekonstrukci, které však vždy se změnou zastupitelstva ustoupily do pozadí před důležitějšími investicemi. Jedním z návrhů bylo také vyčlenění Staré radnice ze seznamu památek a zbavení se povinnosti jako o památku se o ni starat. Tento proces byl však složitější a administrativně náročnější než oprava radnice samotná.

V roce 2013 došlo k odstranění části objektu Staré radnice s bytovou jednotkou, ul. Radniční, Podivín (vnitřní část stavby za bývalou radnicí o půdorysném rozměru 9,5 x 23,00 m na pozemku p.č. 886 v k.ú. Podivín /Bora Sedláček/.

Stejně tak došlo k demolici domu po paní Šuderlové, který přiléhal k zadnímu traktu hasičské zbrojnice.

Akci provedla firma ALE s.r.o., Břeclav, hodnota díla Kč 361.790,- .

Je paradoxní, že podněty k opravě budovy v centru města přicházely od jiných, než místních. Bylo to dáno tím, že jsme si zvykli. A že už jsme ani nevnímali, jak negativním způsobem může tato téměř již ruina na člověka působit.

Poslední kapkou, která přesvědčila zastupitele, byla televizní reportáž ke třístému výročí rybářského cechu v Podivíně, kdy záběr na dezolátní stav Staré radnice vyvolal zděšení. Rozhodl o tom, že úspory, jichž město v průběhu posledních let dosáhlo, budou vloženy do akce, na kterou čekaly dvě generace podivínských.

A tak byla aktualizována a finančně zeštíhlena projektová dokumentace, starosta vyřídil závazné stanovisko památkové péče, zajistil stavební povolení a v listopadu 2017 bylo vyhlášeno výběrové řízení na akci.

Díl sedmý

15. prosince 2017 bylo výběrové řízení na dodavatele díla „Stavební úpravy Staré radnice v Podivíně“ ukončeno. Vítězem se stala firma FKB, a.s. Břeclav s nabídkovou cenou 22 milionu korun. Oproti plánovaným výdajům na stavební práce /27 milionu/ jsme tedy „ušetřili“ milionů pět. Ty uvozovky jsou zde proto, že u stavby podobného charakteru nemůže nikdo vědět, co se kde a kdy objeví a jaké náklady na ono objevené budou zapotřebí. A že těch „kostlivců“ bylo bahaděj!!

Stavba byla zahájena 16.1.2018 po uplynutí zákonných lhůt pro odvolání se ostatních účastníků výběrového řízení. Stavbou byly v té době spíš bourací práce, které byly zvenčí patrné na západní straně radnice /odstranění novodobé přístavby sociálních zařízení/ a likvidace části degradovaných vnitřních omítek. Kdo někdy byl v přízemních místnostech, ví, jak vysoko byly omítky zvlhlé. A jak duté byly. Ví také, že naprostou hloupostí by bylo části původních omítek ponechat. Stalo se pak, že po odstranění valné části omítek jsme byli „po právu“ potrestáni. O tom však v červnovém Podivínském zpravodaji.

Došlo také k odstranění podlah a navážek ve všech místnostech v přízemí radnice, včetně betonového povrchu průjezdu radnice. Na snímku je patrné, pokud sahala původní podlaha, ale také pokud sahala vlhkost /viz plochy nad hlavicemi

sloupů/. Jejich nenatřená část dokumentuje, kde byla postavena příčka mezi dvěma vzniklými místnostmi, které obývali modeláři a vinaři.

Celá akce byla velmi pečlivě sledována zástupci /či spíše zástupkyněmi/ Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště Brno a odboru památkové péče MěÚ Břeclav. Na staré radnici a v jejím nejbližším okolí proběhl archeologický průzkum, prováděný pracovníkem Městského muzea a galerie Břeclav. Všechny tři instituce byly zárukou kvalitně provedených prací a zachování všech důležitých atributů, objevených při obnově památky.

V průběhu celé akce se ukázalo, kolikrát a jak citlivě, případně necitlivě bylo do budovy v průběhu téměř 170 let její existence zasahováno.

Ukázalo se však také, jak důležité bylo statické zabezpečení budovy, provedené v letech 2002 – 2003. Bez nadsázky se dá říct, že nebýt tohoto kroku, mohli jsme na místě radnice mít hromadu cihel, kamenů a suti. A mohlo být po starosti.

Díl osmý

Smlouvou stanovený termín dokončení – 31.3.2019 – bylo nutné z důvodů nepřízně počasí a nepředpokládaných prací prodloužit do 31.5.2019. K tomuto termínu bylo dílo předáno s drobnými nedostatky, které však nebrání užívání stavby. Ovšem užívání až po konečné kolaudaci díla, která je plánována na třetí dekádu měsíce června 2019.

29.6.2019 v 10.00 hodin se otevřela brána Staré radnice. Ve slavnostním projevu místostarosty města zaznělo poděkování všem, kteří se podíleli na znovuoobnově budovy, jež v posledních letech město víc hyzdila, než okrašlovala.

Tak tedy kdo a za co vlastně může.

Projekt zpracoval OK ATELIER Břeclav, autorský dozor zajišťoval Ing. Klusáček, věci architektonické řešil Ing. arch. Vrána z této projekční kanceláře.

Dodavatelem stavby byla firma FKB BŘECLAV, vždy a všude přítomným byl vedoucí stavby Ing. Klimovič.

Dodavateli jednotlivých řemesel v rámci fy FKB jako generálního dodavatele byli:

- elektro	FIA ELEKTROSLUŽBY HUSTOPEČE	p. Očenášek
- vodotopo	TOVOX BŘECLAV	p. Trávníček
- okna, dveře, vrata	TRUHLÁŘSTVÍ PRUŠÁNKY	p. Novák
- štukatérské práce	MORAVSKÁ NOVÁ VES	p. Vykoukal
- nátěr fasády	RAKVICE	p. Navrátil
- kovářské a zámečnické práce	ZAJEČÍ	p. Urbánek
- výtahy	VÝTAHY OSTRAVA	
- klimatizace	CLIMAT AIR BŘECLAV	p. Jaborník
- pokryvačské a klempířské práce	TESAŘSTVÍ	p. Görner
- restaurování kamenných prvků	NEJDEK	p. Pavůček
- restauratorské malby	BRNO	p. Kučera
- podlahy	VOHA BŘECLAV	
- dodávky svítidel	ŠTOLL LADNÁ	p. Štollová
- sádrokartony	BŘECLAV	p. Wallisch
- odvádění tepla a kouře	ANDERS-ELEKTRO BRNO	p. Anders
- dveře v podkroví	DVEŘE LÉTAL ZAJEČÍ	p. Létal
- nábytek 1.	SMERO BŘECLAV	pí Bílíková
- nábytek 2.	DŘEVÍN PODIVÍN	K. a L. Pospíšilovi
- to, co ještě chybí	kovářská práce	p. Rotter st.

Poděkování patří stavebnímu doзору Ing. Radimu Holubovi, který po celou dobu /a v posledním půlroce bez nároku na odměnu/ dohlížel na průběh i financování stavby.

Uznání a poděkování patří zastupitelům volebního období 2014 – 2018 a stejně tak zastupitelům volebního období 2018 – 2022. Těm prvním za to, že byli rozpočtově uvážliví a že částka, kterou naspořili, dovolila městu stavbu zahájit a následně pak investovat bez úvěru. Těm dnešním za to, že rekonstrukci vzali do jednoho za svou a že radnici dnes mohou slavnostně otevřít.

Poděkování a vzpomínka

V polovině loňského roku mně zavolala podivínská rodačka a na opravu staré radnice nabídla městu nemalou částku. Nachystali jsme smlouvu, vepsali onu částku, sešli jsme se s dárkyní v Brně a z banky do banky jsme ji převedli. Tu částku tedy. Paní Daniela Kachlíková, rozená Chatrná nechtěla nic. Snad jenom, abychom se někdy zmínili o dědečkovi Chatrném /dřívější majitel restaurace U Chatrných/, který byl v předválečném Podivíně jedním z radních. A tak tedy tak činím. Vzpomínám pana Chatrného a bohužel vzpomínám také paní Danielu. Plánovaná schůzka, na které jsme měli doladit text tohoto článku, se už neuskutečnil. Vyplnila se totiž věta, kterou řekla před vánočními svátky, kdy jsme se viděli naposled: „Jsem nemocná a na nový rok už tady nemusím být“. Stalo se a paní Daniela se nedočkala ani oné vzpomínky na jejího dědečka, ale nedočkala se ani dne otevřených dveří Staré radnice, na který se velmi těšila.

Děkuji jí tedy a ukládám tento text i s její fotografií do jedné ze stěn Staré radnice. Plním tak svůj slib, že někde v prostorách radnice bude mít „svoji“ malou cihličku.

Nechybí tam něco?

Poslední tři věty na úplný konec.

Veškeré nerovnosti, které i nezkušené oko laika spatří a nad nimiž leckterý z vás rukama zalomí, jsou přáním /co přáním, spíš nařízením/ onoho odborného dohledu. Stejně tak zdánlivě nehotové schody, které jsou ale hotové, požadovaly uvést do současného stavu orgánky památkové péče. To, že nepůjdou uklidit a že budou prachem trápit nejenom uklízečky, ale také všechny zaměstnance radnice, její návštěvníky nevyjímaje, je netrápí. Těch vět by mohlo být mnohem víc, ale napsal jsem tři, tak jsou čtyři.

Slávek Machovský

MĚSTO PODIVÍN

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
STARÉ/NOVÉ RADNICE

PAMĚTNÍ LIST

29. ČERVNA 2019

místostarosta města

starosta města

